

מזהר א"ש דערציזילט

שְׁטָרַקָּע כֹּחֶזֶת

א גוט ווארט

הקדוש רבי בנטון מבאוב זכהו יגון
עלינו, בעל מחבר ספר קדושת ציון, אז
אם אל עזען צו אים געיקומע בחורים און
געבעטן ער זאל זיי געבען א תיקון פאר
זיעיר עכירות, זיי האבן אים דערציזילט
אללע זיעיר חטאות נוערים וואס זיי האבן
געטעו און געבעטן א תיקון, האט ער זיי
געזאגט זיי זאלן לערנען יעדו טאג א בלאט
גמרא, האבן אים די בחורים געזאגט אז
דאס איז זיי זיעיר שוער, האט דער
באבעבר רב זיי געזאגט: "ווען איך וואלט
אייך געזאגט איר זאלט זיך אפרענען
אייערע הענט און מאכן גלגול שלג וואלט
איר געלאפו מיט שמחה דאס טו, איר
ווארט איך זאל איך געבען איזו תיקון? דא
געבע איך ענק א גריינגע תיקון - א בלאט
גמרא, איז ענק שוער צו לערנען!?" זעט
מען פון דעם איז לערנען יעדו טאג א בלאט
גמרא איז א גראסעערע תיקון מער ווי אללע
סארט סיינופים, מער ווי פאָרבענען די
הענט און מאכן גלגול שלג.
(עצרת אמונה וישלח תשפ"ה)

אָוָרֶט אֹיְף דֵי פַּרְשָׁה

הו? מוקרא"ש דנץ' ליט' נכו לעבן? דו זוינט וואס דער איז'בערטער קענו לאך טוישן אין די פיר בעג'ן?" איז'ק וואלט דיר געראנט" - האט אים דער חזון איש בענאגט - "או דו אלסטן זיך גוט איסקוינען צום איז'בערטער, זאלסט אים בעטן א גאנצע פפואה, אונ דו וועסט נאך זען ווי דו וועסט האבן ארכית ימים ושנים בעזונטערהיט".

דר איד האט איזוי געטען, ער האט געטראפּן עפּעס אַליידיגע שול, ער
לאאט זיך דערט גוט אויסגעוווינט צום אַיְבעָרְשָׁון, אונ ער האט טאָקע
געַפּוּעַלְסָט אַישׁעה, ער איזי געזונט געווואָן אונ ער האט נאָך געלעבט
אַקְאַדְעַס אָעֵן יאָר געזונט אָונִ פֿרִיש.

דער יציר הרע האט ליב צו צובערען דעם מוט פונעם מענטש, איז דער מענטש זאל זיך שפֿירן קליעין, ער זאל קוּראָטְן איז ער איז זאָק נִישְׁטַמְעָר ווי אָקְשְׁטֵינְעָר אַיד, ווי אָזְוִי וועסְטוֹ קעַנְעָן פּוֹעַלְן גּוֹרְיָעָז אַקְנְּן מִיטְ דיַיְן פּשׂוֹעָה ?

דעת אמרת איי אבער אז מיר האבן אין זיך גענוואָלידיגע מוֹראָאַדִּיעַ פוחות.
עדכער איד קאָט אַגְוִוִּין פֶּחָ אַיְן מַיְלָ, אָנוֹ עַר קָעָן בְּלוֹזָן קִיטָּיִין מַוְיל
אייפֿלָס אַונְגָּן גָּאָר גְּרוּסָעָן. פְּלָפָה אַיְן וְאַ שָׁאָפָעָ שְׂעוּרָעָן וְאַסְּאָקָט
לְעֵינָן אַונְגָּן לְיִנְקָשָׁן. וְעַוְן מִיר אַלְעַן זיך טְשָׁאָרְקָן אַונְגָּן וְוִיסָּן אַונְזָעָרָעָן כּוֹחוֹת אַונְגָּן
אייסְפּוֹלְגָּן אַגְּבָּן גְּוּנִיסָּעָן ישְׁעָוָן.

אנו ספיעעל וווען מיר לאגענו זיך און אויף די פון זי גרויסע צדיקים, מאיר ייינן אין זיינער וווען און מאיר זעען וויטער ממשיך צו רעדן צו אײַבעושטן איזוי ווי זי האבן גערענדט, דאן קענען מאיר נאך אסאָק מעָר שנעלער און גראַנגער פועלן אלעס.

בימים ההוילגון צדק רבי אורי סטראעליסקער ז"ע קחט אמאל פאסירט א מעשה, מען האט אים גערופן "דער שער" פון סטראעליסק", וויל ער אין טעוווען איין שטייך פלאם פיעדר פארן איזיבערשטיין, אונז זיין דאועגענין איין טקאק געוען מיט א גרויסע ברען און פיעדר. איזינמאל האט ער געהאלטן

עננדיגט דאועגעגען.
געגעוואָן פונעם דאועגעגען און ער האט אויסגעוואָרט ביז דער צדיק האט
דאַנְגִּיט גְּדוֹלָה.
דאַנְגִּיט גְּדוֹלָה.
דאַנְגִּיט גְּדוֹלָה.

נגן' דאוענען איז דער פרײַ צוֹגָעָנָגָעָן צום צדִיק אונַן געָזָט: אַךְ אַלְלַעַד אָז אָוִיב עַזְבָּת אִידְרָאָנְכִינְשֶׁט אַיסְקָעְלִילִיזַּט וְעוֹזָרָן פָּונְגָלוֹת נַאֲךְ אָזָא דְּאַנוּעָנָעָן, וּוּעַט אִיר שְׂוִין קִיְּצִימָאָל נִישְׁט אַרְוִיסְׁגִּין פָּונְגָלוֹת". ער האט עַמְּמַיִּינְט צוֹ אָוִיב זָאנְגָן דער צְדִיק האט אַזְוִי גַּעֲדוֹעָעָט מֵיט אָזָא בְּרָעַן אָזָא

האט אים דער צדיק מסביר געוווען מיט א משל צו א קעניג וואס האט עעהאט און זיין גארטן זאר א גורייסן און דיוקן בוים, ממש אינס און די וועלט.

לודר קעניג האט ווועוואלט אראפאניןן דעם בויים אונ בזען אויף דעם פלאע
שיינע פאלאצן אונ גארטעןעס, ער האט וועוואוסט איז דאס וועט נישט זיין
קחין גראנער ארבעט אראפאנעמען דעם בויים, אונ דעריבער האט ער
אייסנערופן איז ווער עס וועט קעהן באוינן אראפאנעשיןן דעם בויים, וועט

ב乾坤ן גאר אַרְזָוֶס אַלְיוֹנוֹגֶן פּוֹנְגֶם קָעֲנִיגַּי. עַשׂ עַנְגָּז יְצָאָמְקָעְפָּוֹן דֵּי רְגִישָׁע גִּבּוֹרִים אָוֹן שְׁטוֹרָקָע מְעֻנְטָשָׁן פּוֹן אַרְאַיְבָּרֶץ גָּאנְצָן לאַנד, טָאג אָוֹן גַּעֲכָט הַאֲבָנָן זַיִן גְּעַרְבָּדָע אָוֹן רְבוּבִיט אַנְדָּרְגָּוּנְדִּין דָּעַס בּוֹים, אָס אַיז זַיִן אַבְּעָר נִישְׁתְּגָעָנָגָעָן, דָּעַס בּוֹים אַיז צְוָרְיָס אַונְדָּק אַז אַפְּלָו דֵי גְּלִישָׁע גִּבּוֹרִים הַאֲנָן אָס בִּישְׁטָע עַהֲנָעָט בְּיַקְוּמָעָן.

נאלן ארבעטען טאג אונן זונקן אויפֿן בויים און קיין שום ערפאלג, האבן זיין אלעל ועהויבון העטן, אונן געאנטס פאָרֶן קעניג איז דער בויים קען נישט אראפאַשְׁטִידן. אונן דאן איז אַנְקְוּמוּן אַינְגָּר בְּחֹדֶל אונן גענְזָאַט אַז עַר עטט זיך אונטער אַראָפְּצָוּנְיִידְן דעם בויים...

דעת בחור האט זיך אבער נישט דערשדרבן, ער האט געונמען א האמער,
אלע האבן געלאקט פון אים און עפערעגט מיט וואונדערא: "אוב די גרויסע
פאסט-געבויעטיג גיבורים האבן דאס נישט עעהנט באזוייזן, ווי איזו וועסטו,
איינגערא שוואכער בחרול', אס קענען דורךפין?"

דער קענינג מיט די גרויסע גיבורים האבן זיך זיינער געוואונדערט ווי איזו... איזן אראפאנגעפאָלן...

האט נעלעטן באנווין איז שטארקע גבורה. דער בחור האט זי אבדער מסביר נויעונן איז עס איז זעיר פשוט. "איך האב באפערקט איז אין די נישוגן וואכן וואס די גיבורים האבן געארבעט אויפֿן בויים, איז שון דער בויים זעיר אפגעווואקט געוווארן, איז יעט, נאך איזיפֿל האבן, קען מען עס דרייניג אראפערקען מיט עטליכע שטארקע קלעפֿ מיט א האמער, נאך די ייברים האבן פשט געהיבן הענטן און אויפֿגעהעבן, און דערבעט האב איך אעלקלערט איז איך וועל טוּ מײַנִיס, און אפשר וועל איך קענען ענדינן די אדרבעט וואס זי האבן אונגעזהיבן. און דערבעט האט איך טאקע מצליח אונגעזהיבן."

א בְּרִיאוֹ פַּונְגָּם רָאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָה

בָּאוֹכַן אָוַן אֲנָרוֹפֶן די עַלְטַעַרְן

בְּעִזּוֹתָה יַחֲרֵךְ
יּוֹם בְּפֶרֶשׁ וַיִּשְׁלַח, ח' כֶּסֶלְיוֹ, שָׁנָת תְּשִׁפְ"ה לְפָרֶט קְטֻן
לְכָבֵד ... בָּרוּ אֱמִיר

איך האב געהערט פון רביע יצחק שליט'א, ער געדענקט איז מורה"ש פלאגט יעדן טאג נאכן דאנועגען אונרופן זיין טאטע; זאלסטו אויך איזוי טונ, אונרופן דיביגע עלייטען יעדן טאג, איז איז דו וואוינסט אין די צעלבע שטאט ווי דיביגע עלטערן - זאלסטו זיי באזוקן יעדן טאג, איז איז דו וואוינסט אין א צוועייטע שטאט - זאלסטו גיין פון צייט צו צייט זיי באזוקן; וויליל די מצחה פון כיבוד אב ונאם איז איזוי הייליג, די הייליג חכםים זאגן (פה מאיציא לב): "הוקש כיבוד אב ונאם לבבוזו של מקום", די מצחה פון כיבוד אב ונאם איז איזוי גראיס, עס איז איזוי ווי מען איז מכבד דעם איזיבערשטן אלילין:

מִהָרָא שׁ דַעֲצְצִילֶת (פעולה הצדיק, פ"ג, דער הייליגער רבבי פֶלְעָגֶט פֿאָרֶן צו זַיִנְגָע עַלְטָעָרָן יַעֲדָע שְׂטִיק צַיִיט, אַפְּילָו עַד הָאָט גַעֲזָוָאָוִינַט וּוֹיִיט אָנוּקָע פֿרָן זַיִי, פֿוֹן אָוָסָאָטִין בֵּין קַעְזִיבָאָן אַיִן מַעַר פֿוֹן קְרָנִי הַוְנְדָרֶט פַּופְּצִיג קִילָאָמְעָטָר, דָּאָס אַיִן אַיְבָעָר צְוּוֵי הַוְנְדָרֶט מַיְלָי, דָּאָךְ פֶלְעָגֶט דַעֲרָבָי זַיִק אַרְבִּיבָר כָּאָפָן מַזְמָן לְזָמָן צו זַיִי; אַיִן אַרְדָאֵי הַיְנְטִיכָע טָעָג אַיִן דָאָךְ אַזְוִי גַרְינָג צו מַקִּים זַיִן דִי גַרְיוֹסֶע מַצְחָה, וּוֹעֵן מַעַן קָעֵן רַעֲדוֹן דַוְרָכָן טַעַלְעָפָאן אַיִן מַפְשָׁן עַבְרִיה דָאס נִישְׁתָּצְרָר.

ווען דו רעדסטט מיט דיינע אַלטערן דערציאיל זי נאר פֿרְילִיכָע זאָ肯, מאָך זיי נישט קײַין צער, אוין אוֹ דָר גִּיסֶּט אַרְבֵּיגֶר עַפְּעַס פֿרְינּוֹאָט אַזְוִוּשָׁן דִּיר אוֹן דִּין וּוּיְיב - וּוֹאָס דָאָרְפַּסְטוֹ דָאָס זַאֲגַן פָּאָר דִּינְעָ אַלטְעָרָן? וּוֹאָס וּוֹעַסְטוֹ הָאָבָן דָּרְפּוֹן? וּוֹאָס קָעָנָן זַיִדְרָה צַעְלָפָן? וּוֹאָס וּוַיְלָסְטוֹ? זַיִי הָאָבָן שׂוֹין גַּעַהָאָט גַּעַנְגָּעָץ עַר, יַעַצְתָּ אַיִז אַצִּיט פּוֹן שְׂמַחָה, דָּרְעַצְיָיל זַיִי פֿרְילִיכָע זַאֲ肯, דָּרְעַצְיָיל זַיִי שְׂיִינָע זַאֲ肯. מַזְהָרָאָשׁ זַאֲגַט, דָאָס אַיִז פְּשָׁט וּוֹאָס דִּי תָּרָה זַאֲגַט (פְּרָאַשְׁתָּ-בְּ-כְּדָה): "עַל בָּן עַזְבָּק אִישׁ אַתְּ אַבְיוֹ וְאַתְּ אַמְּוֹ וְדָבָק בְּאַשְׁתָּוֹ", מִישְׁטַ נִישְׁט אַרְיִין אַיעִירָע אַלטְעָרָן אַיִן עַנְקָנָעָר לְעַבְנָן, אַזְן קִינְמָאָל יַיְקָ נִישְׁט אַפְּרָעָדָן פָּאָר זַיִי, פָּאָר אַלטְעָרָן דָּרְעַצְיָילְט מַעַן נָאָר גּוֹטָס אַיִן מַעַן ברְעַנְגָּט זַיִי נָאָר גְּחַת.

ספר המדות תפלה

כז. יבקש אדם רחמים, שלא יבוא לידי עניות. א מענטש זאל

בעתן דען איבערשטן או ער זאל נישט זיין אָרְעַם.

כח. על ידי התחפה יכול לשנות את המזל. דורך בעת דעם
אייבערשטן, קען מען טוישן דעם מזל.

כט. הַדָּבָר בְּקוֹל רַם מִבְיאָה הַרְגֵּשָׁה וְתִנוּעָה בְּכָל הַאַיִּקְרִים. זֶאנָן
די וּוֹעֲדַת עָרָפָה פָּוָן דָּאוּנוּגָעָן אָן לְעַרְגָּעָן מִיט אָ הוֹזֵךְ קָול,
ברַעֲנָגֶט אָז מַעַן זָאַל עַס שְׁפִירָן אַין אָלְעָגְלִידָעָר.

שָׁאַלּוֹת וְתַשׁׁוּבּוֹת בְּרֶסְלֶב פָּאָרוֹאָס פָּאָלְגֶט גִּישֶׁת דָּאָס קִינְד ?

שא

לכבוד דער ראש ישבה שליט'א,
יעשר כט איזיך די גענוואָלדיגע שענורים אונז בּריַו, זיי זענען פאר מיר אַבְּחינה פֿון
מייס קרים על נֶפֶשׁ צִפְּהָה, אַיךְ בֵּין זיך זַיִינָר מְתַזְקָן אַונז אַיךְ פַּאֲרַבְּעַסְעָר זיך אַסְאָך דּוֹרָך

האט אים געהיסן, ווי איזו וויסס איך פארוואס ער טוט עס נישט?
האט אים געהיסן, ווייל עס איז אים באמא שוער דאס צו טין, אַךְעָר נאָר
וועואָס מען האט אים געהיסן ווייל עס איז אים באמא שוער דאס צו טין, אַךְעָר נאָר
וועיל ער נישט אויס דישנוואָקקייט פון די עטלערן?
איך קען אַמְּאל הערן ווי דאס קיינד זאגט, "טאָטי וועט הייסן צוּווִי דריִ מַאל, אַונ
גָּאָכְּדָעָם וועט ער פֿאָרְגָּעָסֶן", אַךְעָר אַיך וועל וווארן ביז מאמי האט שווין נישט קיין
פֿה, אַונ אַיך וועל ער נישט דָּאָלְכָּן טוֹן, ווען אַיך זע אַז דאס קיינד טוט נישט וועאָס מען

ליישר פָּח

השובה:

בְּעֹזֶת ה' יַתִּבֵּרֶךְ

מוציאי שבת קודש פרשת ויצא, ז' כסלו, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... נרוו יאיר

איך האב ערכאלטן דיין בריוו. לערן אויס דיביג קינדרער או מען דארפ פאלגן טאטע מאמע, חינוך איז נישט גראיג אבער עס לוינט זיך צו אינגעסטיטן אין דעם. קינדרער וועעלן פרוביין מיט אלע וועגן זיך אריסצדריען פון העלפן אוון פאלגן, אבער ווען די קינדרער זען או די עלטען זענען שטארק, די עלטען שטייען שטארק אויף דורך אָרְץ און אויף פאלגן – וועלן זיין פאלגן אוון העלפן.

מען דארך קעגען צעטילין שלעכט און שטרעגען, שלעכט איז נישט שטרעגען אוון שטרעגען איז נישט שלעכט, או מען נאיגט פאר די קינדרער זאלן העלפֿן אוון פאלגֿן, דאס איז נישט שלעכט, דאס איז רקטיג, און איז די קינדרער ווינגען אוון פארפֿין - טאר מען נישט וועגן שוואָה, נאר וווײַטער מַחְנֶה זײַן צו טַן זָוָס איז רקטיג, אַפְּעֵד איז די צעלְבָּעַ צִיטְט טָאר מַעַן נִישְׁט וווײַטְרָעַן קִינְדָּרָעַר, זַיִן אַונְטָעַר רַיְּסָן, לְאַכְּן פַּן זַיִּי, אַוְן זַיִּי טַעַמְעַנְדָּעַן, אַוְן חַס וְשַׁלּוֹם דַּעֲרַשְׁעַקְעַן דַּיְּקִינְדָּר.

פָּאָרְלִילִיגַזְקִיךְ אֶוֹפְקִיןְ, דָּאַסְ צָאֵל זַיִן בֵּיְגִיךְ דִּירְגְּרָעָטְשָׁע עֲבֹדָתְהַשְּׁמָם. דִּי תּוֹהֵנָּה
זַאֲגַט (בראשית כח, יא): "זַיִקְחֵה מְאַבְגִּינְיָה מְקֻומָּם", יַעֲקֹב אֲבִינְיָה הָאָת גַּעֲנוֹמָעַן שְׂטִיעִינָּר אֲרוֹם
זַיִן קָאָפֶן, זַאֲגַן דִּי הַיְלִיגָע חֲכָמִים (בראשית ו'ב' סח, יא): "לְרַבִּי יְהוָה אָמַר שְׁנִים עֲשָׂרָה אֲבָנִים
גְּנַטְלָל", יַעֲקֹב אֲבִינְיָה הָאָת גַּעֲנוֹמָעַן צְוֹעַלְךָ שְׂטִיעִינָּר, "כֶּבֶשׂ גְּנָר קְפָדוֹרְשׁ בְּרוּךְ הָוּא, שְׁהָוּא
מַעֲמִיד שְׁנִים עַשֶּׂר שְׁבָטִים", וּוְיִילְעַד הָאָת גַּעֲזַעְבָּן בְּרוּם הַקּוֹדֵשׁ אוֹעֵר גִּיטָּה אַוְיְשָׁטָעַלְן
צְוֹעַלְפֶר שְׁבָטִים. אָנוּ פָּאַס דִּי שְׂטִיעִינָּר הָאָת עַר גַּעֲבָטִים דִּי מְזֻבָּח (בראשית כט, ט).

"מעשה אבות סימן לבנים" (עין פוחיקא לך לה, סימן ט), יעקב אבינו לערנט אונז, ווען א

ממענטש וויל דיגען דעם איזיבערשטן, ער וויל בזיען איזובעט, ער וויל מקריב זיין קרבנונג – זאל ער אריינליגן ארבעטע אין חינוך הבנים והבנות, די מזבח פון איד דארף זיין זיינע קינדרער, חינוך הבנים והבנות איז די גראעסטע עבורה, דאס איז איזוי וויל מקריב זיין קרבנונג, דאס איז די העססטע עבורה. איזוי וויל דער הייליגער רבינו נטן קט גענאגט: "במי מיר איז חשוב מלחן צו זיין מיליגן קינדרער איזוי וויל תיכון חצות"; רבינו נטן זכרונו לברכה האט געווואלט גיין שלאפען פרי צו קעגעגען אויפשטיין זאנן תיכון חצות, אבער איזוי וויל האט גענאמט אשטוב מיט קינדרער, פלאגט ער וווארטען זוי זאלן אהילים קומען פון חדר, וואס דעםאלט פלאגט ער זוי מהנג זיין צו מאכן ברכות, ליינען קרייאת שמען אונגעראיריגען געלג וואסער, אונס דאס האט אים געשטערט פון גיינען שלאפען פרי, האט ער גענאגט או דאס איז בי אים איזוי חשוב פונקט וויל עבורה פון זאנן חצות.

דער אַיְבָּרְשָׁטֶר זָאַל קָעֵלְפָּן זָאַלְסֶט הַאֲבָן הַצְּלָחָה אִין אַלְעַ עַנְנִינָּה.
(עַצְמָה אַמְנוֹנָה וְאֶצְאָה תשְׁפָּה)

(עַצְתּוֹ אָמַנוֹת וַיֵּצֵא תְשִׁפְחָה)

>>> מהו נאש דענקייט זעיר שטארקע קלאפ' נאכנייט געקבומען די זי' זיאכנייט דעם פה שוואאנן עס אבער דער לעצטער דור וועגען אפילו פשטייען ברענען, ווילז זי' קוכ' צידקים האבן איזויפיל' וועעלן נאאר זיך דארפונ' הענטן, אונן מיט דעם שלימה".

בן עגליכער קשל ווערט אויך געבערונגס פון רבינו
אברהם בן רבבי נחמן וואס האט זאס נאכגעזאנט פון רבבי
נונן (פֿאַבְּיַ אָהֶר, מאשיות ומישלט) ווען מען האט געבערונגס פון רבבי
נונן ווי איזזוי דאס קען זיין או משייך האט נישט
אייסגעליעיט דִ אַדְן אַין דִ צִיּוֹת פון די גּוֹרִישׁ צְדִיקִים,
ווי איזזוי קען זיין או מיר וועלן היינט זיא זוכחה זיין ערצען.
האט רבבי נונן יעאצאנט אויר דעם נאך עגליכער משל צו א
שוווערען אנדר וואס איזו יעוווען נאך שטארק באגענטיגט,
אוןן וויפיל שטארקן סאלדאנט מען האט נאך יעבערונגס
זיז איינציגעמען, יענען זיז אלעל צופאלאן. ביז עס יענען
געקמען אַרְדוֹוּפָעָן אלעל שׂוֹאָכָעָן לִיְיט מִיט
פרוייען און קידער, און זיז האבן עס זיא איינציגענוומען.
וועיל אַקְדָּעָם וואס די שטארקע סאלדאנט האבן שיין
איזזוי סאָך אַפְּגַּעַשׂ וּוֹאָכָל דעם מוּעָר, אֵז מִיט אַבְּיסָל
אנשטראָטְרָעָגָגָה האבן עס שיין די שׂוֹאָכָעָן מַעֲטִישָׁן אויך
יעשלענטן באיזזין.

העריבער דארפּן מיר וויסן איז האינטיגע ציינָן איז פיל גריינְגער צו וווערן נאטו צום איז'בערטשין און איז'געמעטען און באיזון דעם יציר הערע, וויל די גרויסע צדיקים האבן שווין בעארבעט פאר אונז יעיר אסאָך.

האט זיך דענורויל נאכניישט גענירט פון ארט.
שחוות ווועראַש לאָלְקֶס עזק לאי אליטו, גיבור, רפואה)
ווען זיך דעט איז ער האט שווין איזופיל געבעטן דעם
אייבערשטן איז ער האט נאכניישט געגען קיין ישועה, ער
האט שווין איזופיל פרוביירט, נאארבעט איז געבעטן איז ער
זאל א羅יסיגין פון זינגע שעלעכטן מודות איז ער האט זיך
נאכניישט גענירט, דארך ער אבער וויסן דעם אמת איז די
ארבעט איז נישט גענווען אומזיסט, עס האט זיכער זיעער
שטיארק דערנענערטרט זי ישועה, איז אוייב ווועט ער האבן
דעם שלל בישט איזיפציגעבן נאָר וויטער אַגַּהַלְטוֹן מיטין
בעטען דעם אייבערשטן, איז זיין שעעה שיין יעיר נאָט,
און ער ווועט זיכער קעגען דורךברען דעם מוייער איז
אַראָפְּרִינְגֶּן דעם בום, אַפְּלִי עס זיך אַיס ווּ עס
האט זיך דענורויל נאכניישט גענירט פון ארט.

לעבנשגענישיכטע פון רבין (קפה)

אין קורצן פון פריער: עס איז געבעירן געוווארן

דאש אַכְטָעֵר קִינֶׁד בַּיִם הַיְלִינֶׁן רַבְּיִין.

ת ר ל

